

eZine
of Modern Texts in Translation

*Translation
Café*

January 2015

Liviu Antonesei

Poems translated into English by
Petronela Corobleanu (graduate, MTTLC)

© MTTLC <http://revista.mttlc.ro/>

ISSN 1842-9149

eZine
of Modern Texts
in Translation

Issue 135
January 2015

Poems by Liviu Antonesei
Translated into English by Petronela Corobleanu
Illustrated by Niculina Moroşan

© MTTLC
© The University of Bucharest

Director
Lidia Vianu

Issue Editor
Cristina Drăgoi

IT Expertise:
Simona Sămulescu

Translation Café started in the year 2007, as the magazine of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text (MTTLC), at the University of Bucharest.

The eZINE consists of translations by graduate students of MTTLC, as a prolongation of their activity in class. They are meant to give the graduates a taste of their future profession, and also to increase their sense of responsibility for a translation they sign under their own name. The magazine is posted on the internet on the 18th of every month.

The texts are translated from or into English, and belong to all literary genres – fiction, poetry, literary criticism, as well as the drama, the essay. The focus is on Modern Literature, broadly meaning the 20th and the 21st centuries: Romanian, British, and American among others.

<http://www.masterat.mttlc.ro/>
<http://revista.mttlc.ro/>
<http://www.editura.mttlc.ro/>

January 2015

Poems by

Liviu Antonesei

Translated into English by

Petronela Corobleanu

**Translation
Café**

January 2015

Căutarea căutării (1978-1989)**Ca și cum**

Memoriei lui Radu Petrescu

Ca și cum ca ar fi coborît valea aceea lutoasă
 cu poalele rochiei în mîini și cu mici perle
 lichide luncind pe suprafața obrazului
 (de o consistență puțin ciudată totuși această
 imagine care revine adesea, dimineața, din memorie
 și care-și instaurează cu superbie suveranitatea
 imediat la intrarea în starea de trezire, ca și cum
 un film vechi, din perioada Cîinelui Andaluz, s-ar
 alcătui din lungi fîșii de negru intens
 în care se strecoară periodic aceeași imagine, ca și cum
 pentru acel film s-ar fi tras o mulțime de duble),
 ea alunecă ușor și se zgîrie la genunchi, dar
 nu cade, în ultima clipă își restabilește echilibrul
 și o pasare uriașă și neagră își lasă o clipă
 umbra peste chipul său și străpunge orizontul
 undeva deasupra turnului de apă; dar de sus,
 de pe mal, eu o privesc prin binoclu (sau, poate,
 este vizorul aparatului de filmat; reiau cadrul

Utmost Seeking (1978-1989)**As if**

In Memory of Radu Petrescu

As if she would have come down that loamy valley
 holding the hem of her dress and with small liquid pearls
 gliding along de surface of her cheek
 (of a strange consistency though this
 Image which often comes back, in the morning, out of the
 memory
 And majestically restores its sovereignty
 Immediately at the entrance into the waking state, as if
 An old movie, from the period of the Andalusian Dog, were
 formed of long ribbons of an intense black
 In which she periodically drops the same image, as if
 for that movie many tapes have been shot),
 she slips gently and scratches her knee, but
 she does not fall; at the last moment she restores her balance
 and a huge black bird casts a
 shadow over her face and breaks through the horizon
 somewhere over the water tower; but from above,
 from the shore, I'm watching her through binoculars (or,

*Translation
Café*

January 2015

cu încetinitorul și, apoi, aparatul de proiecție
pornește în sens invers și ea este din nou
lîngă mine – își prinde poalele rochiei în palme
și începe să coboare panta abruptă și perlele
lichide îi strălucesc pe obraz și mie îmi este
teamă că pasarea va veni din nou și va întuneca
imaginea și atunci vreau să izbesc puternic cu
aparatul în țeasta zburătoarei și mă pregătesc
să o fac exact în momentul în care norii adunați
deasupra dealurilor își slobozesc zăgazurile și
apa curge violent, masive blocuri lichide,
și ne uda pînă la piele și noi alergăm prin
iarbă, ne prăbușim, ne tăvălim pe suprafața verde,
iar un copil (din trenul care apare ca o săgeată
neagră din stînga imaginii, cu zgomotul
locomotivei estompat de perdea de apă,
tren care întîrzie totuși aproape un minut față de planul
cuprins în scenariu), un copil, deci, ne face
semn cu mîna ca și cum ne-ar fi cunoscut de mult,
de multă vreme; apoi, nu știu după cât timp,
o trăsură cu vizitii în livrea și patru cai negri
se apropie, se apropie încet, și doi bărbați cu
pelerine lungi, pînă la pămînt, înmănușați,
îmbutonați și îmbotforați, coboară și ne ridică,

maybe,
it is the camera's sight glass; I shoot the frame
slowly and, then, the projection camera
starts the other way around and she is again
next to me – she holds the hem of her dress
and starts to climb down the steep slope and the liquid
pearls shine on her cheek and I am
afraid that the bird will come again and will darken
the image and then I want to smash
the camera against the flier's head and I'm getting ready to
do exactly that when the clouds gathered
above the hills release their weirs and
water floods in violently, massive liquid blocks,
soaking us and we run through
the grass, we fall, we wallow on the green surface,
and a child (from the train which bursts into sight like a
black arrow from the left corner of the image, the sound
of the steam engine faint by the water screen,
a train which is almost one minute late however, as opposed to
the plan included in the script); thus, a child, waves at us
as if he had met us long ago,
known to us for a long time; then, I do not know how long
after,
a carriage with a coachman wearing a livery and with four

ne întind pe canapelele vinete de catifea și ne
strecoară între dinți gîțul unei sticle turtite
și o licoare aromată și fierbințe ne invadază
și, atunci, exact în clipa dinaintea somnului,
care se apropie, atunci, propoziția cu care mă
trezisem în cap de dimineață, propoziția care mă
tulburase toată ziua, apare înscrișă cu litere
de foc pe o suprafață albastră și emailată și
această propoziție își cîștigă întreaga claritate
și eu mă simt liniștit și adorm, iar Morel cel
exilat pe o insulă îmi face ștrengește din ochi...
Și, poate, totul nu este decât naivă, disperată
încercare de a defini, de a exorciza bovarismul...

black horses
approached, approached slowly, and two men with
long capes that touch the ground, with gloves,
cufflinks and crinkle boots, descend and lift us,
lay us down on the livid velvet sofas and
slip between our teeth the neck of a flattened bottle
and a flavoured and hot liquor invades us
and, then, the very second before falling asleep,
which closes in, then, the sentence with which I
woke up in mind in the morning, the sentence which
bewildered me all day, appears written with fiery
letters on a blue enamelled surface and
this sentence gains its clarity
and I feel at peace and fall asleep, and Morel, the
one exiled on an island, winks at me elfishly...
And, maybe, everything is but a naive, desperate
attempt to define, to exorcize bovarism...

**Translation
Café**

January 2015

Le mal armé

Rău înarmat - apropiere furișă
de lucruri tatonare încunjur
tăcere fugar împărțită

a vorbi numai în cercuri concentrice
a imagina muzica unor moarte umbre
și a celor fără contur...

și nici astrul nopții luminînd!

a putea rosti neauzit - corzi
rupte ale lirei în vînt - „moi, je suis le bien armé”.

Moartea - proiectele lucind cu
disperare în
noapte.

Le mal armé

Heavily armed – furtive closeness
of things exploratory detour
silence transiently scattered

to speak only in concentric circles
to imagine the music of some dead shadows
and of those without contours...

and not even the night's celestial body shining!

I could whisper inwardly – broken
lyre strings in the wind – “moi, je suis le bien armé.”

Death – projections shimmering
desperately in the
night.

Translation
Café

January 2015

În amintirea...

Pentru Rolf Bossert

...nicăieri nu ai găsit pămîntul făgăduinței,
nicăieri liniștea, decât într-o prăbușire adâncă,
într-un zbor fără aripi.

O pată de sănge pe asfalt cât o sahară lichidă,
o tăcere aiuritoare.

Pretutindenea la fel. Nicăieri un loc al
cîntecului,
niciodată un cîntecel al speranței.

Pretutindenea se-ntinde numărul fiarei – ne mușcă
din inimi, ne linge sub țeastă.

Rămas bun prietene, ca-ntr-un roman polițist,
rămas bun pentru vecie. In memorie – un orășel
cu străduțe concentrice, o barbă în flăcări,
casele vechi, un turn fără ceas. O zi, o zi
ce-o credeam nesfîrșită, în care-am visat
că ne salva poezia. Odihnește în pace.
Sub astre, nici un vis, nici o speranță.
Nimic, niciodată.

In Memory of...

For Rolf Bossert

...nowhere did you find the Promised Land, nowhere silence,
but in a deep descent,
in a wingless flight.

A stain of blood on the asphalt the size of a liquid Sahara,
a dazzling silence.

The same everywhere. Nowhere a place for
the song,
never a song of hope.

Everywhere the beast's number extends – it bites
our hearts, it licks under our skulls.

Good-bye my friend, like in a detective novel,
good-bye forever. In memory – a small town with concentric
streets, a beard on fire, old castles, a tower without a clock. One
day, one day
which I thought endless, during which I dreamt that poetry can
save us. May you rest in peace.

Under the celestial bodies, no dream, no hope.
Nothing, ever.

**Translation
Café**

Translation Café, Issue 135
Poems by **Liviu Antonesei**
Translated into English by Petronela Coroleanu

8

Translation
Café

January 2015

Oraș în noapte

Noaptea în care au fost trădați prietenii
ce au voit să mă trădeze. Pulsația lacului
sub scutul ermetic de ceară și lătratul
cîinelui Carlos aşteptînd musafirii...
mașina măcina minutele între roțile
dințate și păpușile de gheăță vesele și
sulemenite au luat drumul excitant al
Damascului.

Cîrduri enorme de corbi străbăteau
tăcerea holbîndu-și farurile argintii între
case.

Noaptea - anestezic ușor - împrăștiată de
svonul celui de-al treilea concert
brandenburgic.

Au revoir, mes amis. Veni-vor timpuri mai puțin
secetoase. Au revoir, au revoir...

City at Night

The night in which the friends who
wanted to betray me were betrayed. The lake's throb
under the sealed wax shield and the barking
of the dog Carlos waiting for the guests...
the machine crushed the minutes between its
gears and the airy and raddled ice
dolls set out for the exciting road of
Damascus.

Enormous flocks of ravens pervaded
the silence fixating their silver headlights among
the houses.

The night - a mild anaesthetic - dispersed by
the sound of the third Brandenburg
Concerto.

Au revoir, mes amis. Less dry times
shall come. Au revoir, au revoir...

**Translation
Café**

Poem

Cîinele lup nu mai urlă în grădina botanică,
cîinele lup zace-ntr-o baltă de sînge.
O barcă de-argint coboară obosită din nouri.
Ea gême ca o țară-n genunchi, ca o hoardă
isterizată, ca un vultur căzut de pe stemă.
Strigătul meu de iubire încis e de spaimă
în gură. În spatele dintilor, în laringe,
în bronhii. Tu nu vei veni niciodată.
Eu voi pleca. Ochii roșii de ritmul inimii
tale. Mîna-nclăstată pe funii... Ude. Ude și reci.
Tăcerea pulsind între noi ca o dungă
verticală. Și marea-și aşteaptă ofranda.
Pescărușii plutesc în memorie, îndepărtați
și streini. Un fum este totul. O spaimă
fierbinte a cărnii. O...

Din depărtare, percep gîndacii,
gândacii negri-trandafirii ai vorbelor tale. Și ochii,
doar ochii, doar ochii!
(întunecate lumini de februarie, crepuscul
violet al speranței, fanatice faruri)
Funcționarii iubirii nu au odihnă, rușine - ei sapă, ei sapă, ei

Poem

The wolf hound has ceased to howl in the botanical garden,
the wolf hound lies in a pool of blood.
A sluggish silver boat descends from the clouds.
She moans like a country on its knees, like a hysterical
horde, like an eagle fallen from a blazon.
My cry of love clenched with dread
inside my mouth. Behind my teeth, inside my larynx,
in my bronchia. You shall never come.
I shall leave. Whose eyes bloodshot by your heart
beat. Whose hand clenched on the ropes...Wet. Wet and cold.
The silence beating among us like a vertical
line. And the sea is waiting for its offering.
The seagulls floating in the memory, aloof
and alien. A wisp of smoke is everything. A fervent fright of the
flesh. O...

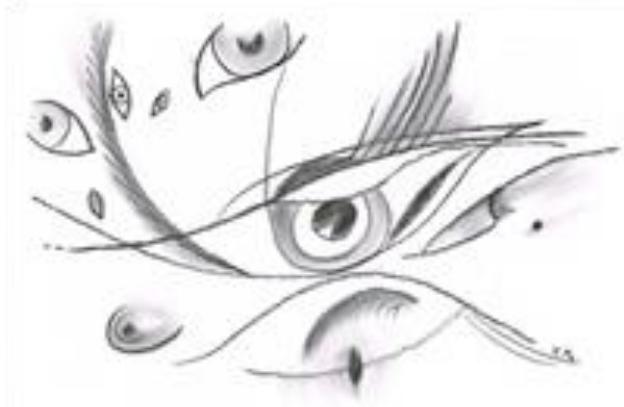
From afar, I perceive the beetles,
the black-rosy beetles of your words. And their eyes,
only the eyes, only the eyes!
(dark lights of February, violet
dusk of hope, frantic beacons)
The clerks of love have no rest, no shame – they dig, they dig,

*Translation
Café*

sapă...
Prăpastie. Soare. Tăcere.

they dig...
Abyss. Sun. Silence.

Translation
Café

January 2015

Partea frigului

Cum poate fi respirația trupului cale către desăvîrsire ? Si toate exercițiile lui...
Frigul mă înconjură în această noapte transparentă – mătase a eșafodului
în care-am cunoscut neîncrederea drumului drept al sîngelui prin artere.
De aceea chipul necunoscut al montevideanului rătăcitor în memoria unei splendori de neatins și cuvintele ciocnindu-se într-un joc fără calcul.
Dans al cuvintelor fără trup. Sau alt trup.
Iată – cuțitul unui gînd iconoclast ratînd (a câta oară ?) ținta.

The Coldness Part

How can the body's breathing be the path towards excellence? And all its exercises...
Coldness besieges me during this transparent night – the scaffold's silk where I have encountered the mistrust of the straight path of blood through the arteries.
Hence the unfamiliar face of the person from Montevideo wandering in the memory of an unattainable magnificence and words clashing in a meaningless game.
Dance of disembodied words. Or another body. Behold – the knife of an iconoclast's thought missing (for how many times?) the target.

Translation
Café

**Mitologie. Eu și Valeriu Gherghel salvînd
pescărușul pentru Andreea Ioana**

Astă-vară, noi am găsit pescărușul căzut între stînci,
noi l-am salvat. Eu și Valeriu Gherghel i-am curățat
aripile
de nisip, pietricele și ierburi de mare.

Noi l-am culcat pe faleză, în paie, noi am suflat ceasuri
întregi peste penele sale,
noi ne-am rugat pentru el.

A doua zi, către prînz, s-a ridicat deasupra noastră,
în cercuri largi, tot mai largi, și a zburat
înspre mare.

Ne-am lăudat iubitelor noastre, copiilor și prietenilor
noștri
noi mult ne-am fălit. Așa am intervenit noi împotriva legii
selecției
viețuitoarelor
de pe planeta pămînt. Am dormit fericiți.
Am băut, am iubit, am murit.

Peste veacuri și veacuri, rasa cea nouă a invadat mările
și uscatul – uriași, albi, cu deschiderea aripilor
de treizeci de metri ; stăpîni ai Universului,

**Mythology: Valeriu Gherghel and I Saving the
Seagull for Andreea Ioana**

Last summer, we found the seagull fallen between the cliffs;
we saved it. Valeriu Gherghel and I
cleaned its
wings

of sand, pebbles and seaweed.
We laid it down on the sea front, on straw; we blew for hours
on end over its feathers;
we prayed for it.

The next day, towards noon, it rose above us,
in wide circles, wider and wider, and flew
towards the sea.

We boasted to our girlfriends, our children and our
friends
we boasted a lot. This is how we intervened against the law of
selection
amongst the creatures
of the Earth. We slept happily.
We drank, we loved, we died.

Over centuries and centuries, the new breed invaded the seas

*Translation
Café*

January 2015

nimic nu le sta împotrivă, moartea, ea însăși,
speriată fugăea...

Obicei curios: la orele cinci după-amiază,
se închină la doi zei de marmură albă, zei pitici,
golași, fără aripi, care, odată,
pe o plajă pustie...
Am relatat totul. Am relatat cu precizie totul. Și nu ne e
teamă.

and the land – huge, white, with a wing span
of thirty meters; masters of the Universe,
nothing stands against them; death, death itself,
ran frightened...

A strange habit: at five o'clock in the afternoon,
they worship at two deities of white marble, dwarf deities,
callow, wingless, who, once,
on a deserted beach...

I've narrated everything. I've narrated everything precisely.
And we are not afraid.

*Translation
Café*

Elegie în grădina botanică

Mîna mea către fructul putred
al unui alt sezon - primăvara
amintită sau imaginată a orientului
în care au respirat Subpămînenii.

Arterele descriu geografia unui
neoplasm ce ruinează trupul către
eliberarea Formei interzise
și sceptice...
O, necuprinsul grădinii botanice
în miezul acelei zile luminoase -
ca o bucurie a trupului în alt trup.

Elegy in the Botanical Garden

My hand reaching the rotten fruit
of another season - the Spring,
recalled or envisioned, of the Orient,
in which subterranean breathed.

The arteries describe the geography of a
neoplasm that ruins the body towards
the release of the prohibited and sceptical
Form ...
Oh, the abyss of the botanical garden
in the core of that candescent day -
as mirth of the body within another body.

Translation
Café

Viață de noapte

Străduța pustie șerpuia către casa
americanului. Eram trei. Zăpada murdară
scîrțâia sub picioare...
Eram trei - al patrulea se făcuse simțit
prin cuvinte de flăcări zăpadă și sînge.
Casele vechi mai trăiesc sub malul de gheăță
al apei.
Fumul își ridică stîlpul vertical

către cer.
Aici nu se află însă Domnul.
Eram trei - al patrulea se lăsa
presimțit în aerul pur și anarchic.

In noapte - îmi amintesc cum plînge obosit
carnea. Cuvîntul. Si vinul.

Night Life

The deserted street swept toward the
American's house. There were three of us. The dirty snow
squeaked under foot...
There were three of us - the fourth made his presence felt
through words of flares snow and blood.
The old houses are still alive under the icy shore
of the water.
The smoke raises its vertical pillar

towards the sky
God is not here though.
There were three of us - the fourth made his presence
foreshadowed in the pure and anarchic air.

In the night - I remember him wearily mourning
the flesh. The word. And wine.

**Translation
Café**

January 2015

Pastel

zăpada
și creșterea vertiginoasă a masselor celulare
în plămâni sau inimă sau tegumente –
un roz-violaceu (inconfundabilă culoare !)
invadîndu-te dinlăuntru.

Întoarcerea, graba materiei în sine însăși –
fascinantele găuri negre ale Universului pictate
de ochiul Marelui Arhitect

Sistolă – diastolă
după legea eternă a creșterii și descreșterii
Materiei Puterii Neoplasmului.

Să te îmbolnăvești prin proliferare nestăpînită
lumea să se îmbolnăvească printr-o masochistă
biciuire în ea însăși

Sistolă – diastolă, corsi – ricorsi

Vorbesc ca și cum aş fi cuprins de graba
ultimelor zile, ore, secunde.

Pastel

the snow
and the vertiginous growth of cell masses
in the lungs or the heart or the tegmina –
a violet pink (a unique colour!)
invading you from within.

The return, the rush of the matter in itself –
the fascinating black holes of the Universe painted
by the eye of the Great Architect

Systole – diastole
after the eternal law of the increasing and decreasing of
the Power of the Neoplasm's Matter.

To become sick from intemperate proliferation
for the world to become sick from a masochistic
lashing in itself

Systole – diastole, corsi – ricorsi

I speak as if I were seized by the haste
of the last days, hours, seconds.

**Translation
Café**

Sistolă – diastolă

Universul se prelinge spre marea tăcere.

Peste oraș, zăpada se lasă în valuriorme.

Systole – diastole

The Universe creeps towards the great silence.

Over the city, the snow falls in enormous waves.

**Translation
Café**

January 2015

Amintire din copilărie

Străzi de la marginea urbei – măr între geamuri,
 iarna; printr-o retorică nordică, printr-un joc
 îndepărtat cu suprafețele – numai aşa
 disperarea-și asumă un chip impersonal,
 o mască perfectă.
 Intr-o dimineată senină și rece, spălarea
 pe mâini –
 dar vina nu este o pată de astăzi, nici
 o culoare abstractă întinsă pe pînză, o pînză
 despre care pictorul se preface a nu ști nimic.
 Ca un vierme în măr, îndoială!
 Cel care a tăcut, el, să mai tacă. Dar ce să
 facem cu el, ce să facem ? Marginile lucrurilor
 sînt vinete – strălucesc în lumina rece ca o rază
 necunoscută, ca un lichid renăscut dinlăuntru.

Childhood Memories

Streets on the outskirts of the city – an apple between the windows,
 winter; through a northern rhetoric, through a distant game with surfaces – only in this way the desperation puts on an impersonal disguise, a perfect mask.
 On One clear, cold morning, the washing
 Of hands –
 but guilt is not a blur from today, nor an abstract colour laid on the canvas, a canvas which the painter pretends to know nothing about.
 Like a worm in an apple, doubt!
 He who has kept silent, should continue being silent. But what should we do with him, what to do? The edges of things are livid – they shine in the cold light like an unknown beam, like a liquid reborn from within.

*Translation
Café*

January 2015

Pastel

Memoriei lui A. E. Baconsky

Zăpada enormă strălucea violaceu în
lumina neoanelor,
pulsăția rapidă a sîngelui lapidînd arterele...
O, plin de poeme este poetul, pixul, condeiul,
plin de imagini fulgurante, impertinente, bizarre –

asemenea unui Priap poetul e răvășit de :
imposibilitatea tăcerii sale
iminența extazului lexical
bucuria masochistă a distrugerii albului paginii
bucuria sadică a perplexității în care vor intra școlarii,
redactorii, cititorii revistelor și manualelor gimnasiale

albul violaceu al zăpezii în memoria sa ca o fregată
pe malurile Oceanului Primordial ca amintirea
primei voluptăți a bolii ratate dintr-o eroare
biologică dintr-un joc aleatoriu al celulelor...

Zăpada - un ochi este totul
un ochi care privește în sine
un ochi uriaș, neoplazic,

Pastel

In Memory of A. E. Baconsky

The enormous snow glittered violet in
the neon lights,
the rapid pulsation of blood lapidating the arteries...
O, full of poems is the poet, the pen, the quill,
full of flashing images, impertinent, bizarre –

similar to a Priapus, the poet is confounded by:
the impossibility of his silence
the imminence of his lexical bliss
the masochistic joy of destroying the whiteness of the
page
the sadistic joy of the perplexity into which students,
editors, magazine readers and schoolbooks will enter

the violet white of the snow in his memory like a frigate
on the shores of the Primordial Ocean like the memory
of the first lust of the illness missed because of a biological
error in a random game of the cells...

The snow - an eye is everything
an eye that watches itself

Translation
Café

nerăbdător...

zăpada enormă strălucind violaceu în
lumina neoanelor,
pulsăția rapidă a sîngelui lapidînd arterele.

a huge eye, neoplastic,
impatient...

The enormous violet snow shining in
the neon lights,
the rapid pulsation of the blood lapidating the arteries.

**Translation
Café**

January 2015

Odinioară și acum

Nu era vorba despre mari transparente –
ca un urs greoi, totul – chiar Totul! –
trăsese la umbră. Eu, singur în casă,
răsfoiam pe ossip și pe boris. Un sfert de veac
nu mi se părea mare lucru. Poate nici nu era.
Sîngelui chiar părea să-i priască răgazul.
Privesc pe fereastră – sticla devine tot mai
subțire, mai lină, mai intens luminoasă.
Iluzia unei transparente regăsită-n structuri
de siliciu.
Cristalele se lichefiază încet, își schimbă,
își metamorfozează obrazul. Alchimie ciudată –
sîngele fierbe în vene, pulsează grăbit, mereu
mai grăbit. Ciocan pneumatic, inima se strivește
de coaste. Tu nu ești aici. Încotro se îndreaptă lumina? De
unde...

Sometime and Now

It was not about great transparencies –
like a bulky bear, everything – really Everything! –
trails towards shade. I, alone in the house,
was browsing Ossip and Boris. A quarter of a century
did not seem as much. Maybe it really wasn't.
Leisure even seemed to agree with the blood.
I look out the window – the glass becomes more and
more thinner, smoother, intensely brighter.
The illusion of a transparency encountered in silicon
structures.
Crystals liquefy slowly, changing,
transforming their look. Weird alchemy –
the blood boils through the veins, throbbing hastily, always
more hasty. Pneumatic hammer, the heart crushes
against the ribs. You are not here. Where is the light heading?
From what direction...

*Translation
Café*

January 2015

Între macii roșii...

Între macii roșii de cîmp (cîmpul mare și verde ca o pulberărie camuflată de priviri indiscrete), măcelul iar a început. E plină zi, e soare cu adevărat ! O bucurie difuză trece alene printre arini...

Mașinăria botoasă se-ndreaptă spre mine uruind persuasiv din senile. Dar ea e din carne și sînge. O aştept nemîscat.

Între macii roșii de cîmp, măcelul iar a început...

Among Red Poppies...

Among the red field poppies (the wide green field like a powder factory camouflaged from prying eyes), the slaughter has begun again. It's broad daylight, it's really sunny! A scattered joy moves tardily among the alders....

The raging machinery heads towards me rattling persuasively on its creeper tracks. But it's made of flesh and blood. I'm waiting for it immobile.

Among the red poppies of the field, the slaughter has begun...

**Translation
Café**

January 2015

Poemul (depărtarea de Mallarmé)

„rien / .../ n`aura eu lieu / .../ que le lieu”.

se prea poate
dar

privește-mă: sabur, salbandă, santal,
sardonix, saxifragă, sienit...
(dulcea muzică ce-am auzit)

Impersonal

Imperceptibil
evan...

La dracu' !

The Poem (the Alienation from Mallarmé)

“rien/.../n’aura eu lieu/.../que le lieu”

it may very well be
but

look at me: sabur, salband, sandalwood
sardonyx, saxifrage, syenite...
(the sweet music I've heard)

Impersonal

Imperceptible
evan...

Darn!

**Translation
Café**

January 2015

Ziua de după în patrusprezece ipostaze

Stampă

O mînă care coboară încet, încet
pe o suprafață caldă și netedă - dorință,
fulger globular, imagini disparate în jurul
unui centru luminos. Coerență ciudată -
transfigurare și calm, o spaimă veche
care se pierde în noapte. Ritmul, ritmul.
Cămăși și prosoape, cărți risipite,
poeme nescrise. Un univers ce se naște,
o lume în auroră. Lucruri, lucruri acolo.

The Day After in Fourteen Hypostases

An Engraving

A hand that reaches down slowly, slowly
on a warm and smooth surface – lust,
globular lightning, disparate images around
a bright centre. Weird coherence –
transfiguration and calmness, an old fear
that vanishes into the night. The rhythm, the rhythm.
Shirts and towels, scattered books,
unwritten poems. A universe which arises,
a world in the dawn. Things, things over there.

Translation
Café

January 2015

Dar

Dar dacă m-aş ridica pe vîrfuri
şi dacă mi-aş scoate ochelarii opaci,
dacă m-aş ridica pe vîrfuri,
peste munţi, peste cîmpii, peste ape,
dacă m-aş ridica pe vîrfuri,
ce aş vedea în depărtare, peste cîmpii,
peste munţi şi păduri, peste ape,
în flăcări şi-n sîngele tău,
peste cîmpii şi păduri, peste ape,
ce aş vedea în lumina apusului?

But

But if I were to rise on my tiptoes
and if I were to remove my opaque glasses,
if I were to rise on my tiptoes,
over mountain, over fields, over seas,
if I were to rise on my tiptoes,
what would I see in the distance, beyond the fields,
beyond the mountains and forests, beyond the seas,
in flames and in your blood,
beyond the fields and forests, beyond the seas,
what would I see in the twilight?

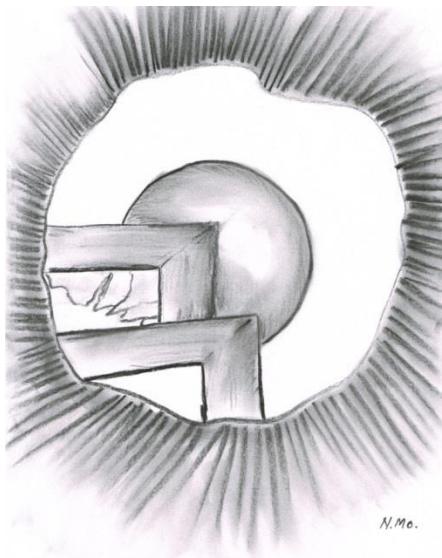
**Translation
Café**

Mai, apoi iunie...

într-o dimineată de mai,
să visezi paradisul în bucătăria
din apartamentul treizeci.
Cristal întunecat de lumină.

May, and then June...

one morning in May,
to dream of paradise in your kitchen
in apartment thirty.
Dark cristal of light.

**Translation
Café**

January 2015

Axiome

Dacă o cauți, printre palide chipuri,
greu poți afla fericirea. Dacă nu o cauți,
nu o găsești.

O scrisoare la post restant, o ruptură
în timp, un colier din oasele mele
în jurul gâtului ei, un miracol.

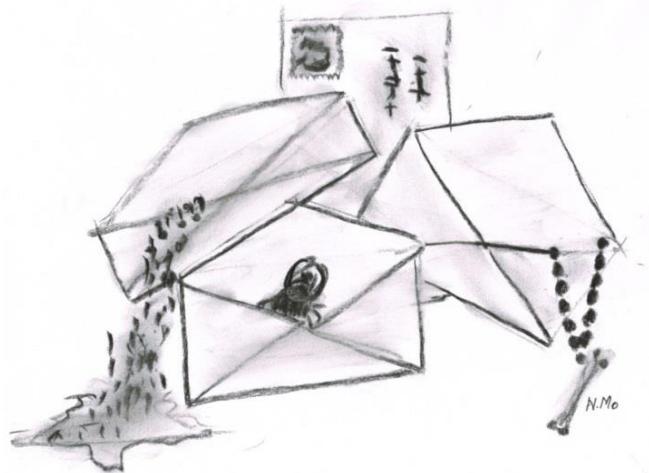
Ne iubim deci exist.

Axioms

If you look for it, among pale faces,
with difficulty you may find happiness. If you don't,
you will not find it.

A post restante letter, a breakage
in time, a necklace made from my bones
around her neck, a miracle.

We love each other, therefore I exist.

Translation
Café

January 2015

Treizeci

O trecere de la treizeciștrei la treizeci –
în tunelul timpului, spre începuturi,
într-o peșteră fierbinte și clară.
Noi ne-am văzut acolo, altădată
noi ne-am cunoscut. Și altunde.
Corpuri în lumina violetă. Regăsire.
Radha și Krishna. Tresărire cerească.
Și. Febra calmă.
Și. Lunecare pe ape.
Și. Un pahar fragil ce-și regăsește, în
mâinile mele, echilibrul.
Frumoasă ca moartea ești tu, trestia mea,
frumoasă și vie ca moartea.

Thirty

A transition from thirty-three to thirty –
inside the time tunnel, towards the beginnings,
inside a burning hot and clear cave.
We saw each other there, at another time
we have met. at Another place.
Bodies in the violet light. Rediscovery.
Radha and Krishna. Celestial thrill.
And. Calm fever.
And. Gliding over the waters.
And. A fragile glass which restores
its balance within my grasp.
You are as beautiful as death, my cane,
as beautiful and lively as death.

**Translation
Café**

Time is Love

în brațele - gîndul - cuvintele mele
ești ca o ceară moale, un diamant
ce se dezgolește. Lumină a apusului, tu!
Piramida se agață de mîinile noastre.
Devenim transparenti, devenim translucizi.
Singur. Mă apropii de tine urcînd din umbra
timpului. Liber, liber de toate și singur.
Deasupra orașului - aureolă fierbinte -
trupuri plutind fără teamă. Viitorul
devine prezent, prezentul speranță.

Time is Love

in my arms – thought – words
you are like smooth wax, a diamond
which unveils itself. You, twilight!
The pyramid grasps at our hands.
We become transparent, we become translucid.
Alone. I come near you rising from the shadow
of time. Free, free of everything and alone.
Above the city, a glowing aura,
bodies hover fearlessly. The future
becomes present, the present hope.

**Translation
Café**

January 2015

În arhipelag

pe punctea vaporului, către Corfu...
 păsările sănt pești, copacii valuri
 nesfîrșite și răcoroase. Ca o biserică
 noaptea – lumea ne cuprinde cu totul.
 Noi o cuprindem. Pe plajă, pe plajă la Corfu,
 ne vom iubi pîn' la capătul
 ultim al lumii. Între stîncile goale,
 lîngă apele verzi-albăstrui,
 corpuri fosforescente luminînd pe nisipuri.
 Tat twam asi – chiar asta noi
 săntem!

In the Archipelago

on the deck, towards Corfu...
 feathers become fins, the trees,
 endless and breezy waves. Like a church
 at night – the world embraces us altogether.
 We embrace it. On the beach, on the beach in Corfu,
 we shall make love till the end
 of the world. Among bare cliffs,
 near viridian waters,
 luminous bodies blazing on the sand.
 Tat tvam asi – that's exactly what we
 are!

*Translation
Café*

January 2015

Imagine

În mișcare ușoară, un tablou de Magritte –
de la jumătatea abdomenului, la jumătatea coapsei,
unduire albă și mată, un magic triunghi,
înscris în el – ochiul care atinge.
Și chiar ochiul de bronz.
El vede, el presimte clipa în care
totul în lume va luci ca un fulger
ce șterge din carne trecutul.
O explozie blîndă, o mare speranță...

Image

In slow motion, a Magritte painting –
from mid abdomen, to mid thigh
white opaque undulation, a magical triangle
and inscribed on it, the touching eye.
Even the bronze eye.
It sees, it forebodes the instant in which
everything in the world shall shine like lightning
which erases the past from the flesh.
One mild explosion, one great expectation...

**Translation
Café**

January 2015

Imagine

Doi cocoși în luptă, castelul apoi,
femeia-pește dintr-un tablou de pe vremuri,
munții de fum – schimbători
se arată norii. Dar noi nu.
Străzi care coboară, iar noi urcăm
cobiaind pe ele. Veverița dispare
în tufișurile verzi. Cine, cine
va trece puntea? Cine va rămâne la mal?

Image

Two cocks fighting, then the castle,
the fish-woman in a painting from the old days,
mountains of smoke – the clouds
seem unsteady. But not us.
Streets descending, and we climb
up them, descending. The squirrel vanishes
into the green bushes. Who, who
will cross the bridge? Who will stay ashore?

**Translation
Café**

January 2015

Imagine

Noaptea – într-un mare oraș albastru, oameni cu fețe cenușii. Pe străzi, numai un vînt rece și umed, patrule și cîini, semne interdictive. Într-o cameră de hotel, învelit în noapte ca-ntr-un lințoliu de vis. În noapte, din noapte – chipul tău pulsează cum o inimă ascunsă în propriul meu corp. Mai tîrziu, o, cu mult mai tîrziu, trupurile noastre ca două funii vor izbi în țeasta unui aspru cadavru.

Image

At night – in a big blue city, people with grey faces. On the streets, only a cold humid wind, patrols and dogs, prohibitive signs. In a hotel room, blanketed by the night as in a dreamlike shroud. In the night, from the night your face pulsating like a heart hidden within my own body. Later, oh, much later, our bodies will bang like two ropes against the skull of a crusty corpse.

**Translation
Café**

January 2015

Cours d'amour

Fără încetare ne vom iubi în noaptea
care nu vine. Fără încetare.
Noaptea – care nu vine. Noaptea.
Halucinați norii în cuiele lunii albastre –
un parfum trist doarme în urbea
aceasta crucificată.

Tu nu ești, ea a plecat într-o trăsură
de fier cu șase cai albi. Prea frumos ar fi totul –
gîndacii de motorină îmi urcă alene
pe brațe. Cuțitele zilei gîdilă ochii.
Acoperișuri, rigole rigide și roșii.

O, se aude cum urlă sirena
uzinei de numărat morții.
E bine. E bine. E bine.

Cours d'amour

We will make love ceaselessly during the night
that never comes. Ceaselessly.
The night – that never comes. The night.
Mesmerized clouds lured in the pins of the blue moon;
a sad perfume sleeps in this
crucified city.

Your are not here, she left in an iron chariot
pulled by six white horses. It would all be too beautiful
gas oil cockroaches climb lazily
up my arms. The day's knives tickle the eyes.
Roofs, rigid red runnels.

Oh, the siren from the factory for counting the dead
can be heard roaring.
It's all good. It's all good. It's all good.

*Translation
Café*

Cours d'amour

Dar și îndepărarea absurdă a iubirii noastre
din lumea de aici va trece – pod peste ape secate.
În ceruri, în pămînt, totuna vom fi.

O singură stea deasupra.
Un trup în adîncul de întuneric,
o inimă roșie și putredă în sticla eternității.

Ne vom iubi într-o noapte,
ne vom urî într-o zi.

Cours d'amour

But the absurd alienation of our love
in this world shall also pass – a bridge over dried riverbeds.
In heaven, on earth, we shall be the same.

Only one star above.
One body in the depths of darkness,
one red and rotten heart in the bottle of eternity.

We shall love each other one night,
we shall hate each other one day.

Translation
Café

January 2015

Ars amatoria

După învățatul Maestru Tong-Hsuan
Despre Yin și despre Yang nu vorbesc,
nici despre Marele Ritm al celor
cinci elemente. La stînga tu. Și eu la dreapta.
O fulgerare – trecerea peste roua
intrării prețioase
căldura aurorală
a grotei adumbrite
strălucirea tijei de jad.

Călătorie în dumbrava obscură –
cei cinci mii de wați ai unui trup
în cădere.

Departe e ziua, departe e moartea...

Ars Amatoria

According to the erudite Master Tong-Hsuan
I am not talking about Yin, or Yang
or about the Great Rhythm of the
five elements. You on the left. And me on the right.
A streak of lightning – passing over the dew
of the precious entrance
auroral heat
of the shadowy cave
the sparkle of the jade stem.

A Journey in the obscure coppice –
the five thousand watts of a body
falling.

Far the day, afar death...

Translation
Café

Imagine și sunet

Se pregătesc să sfîșie fiarele
dinții și ghearele și-au ascuțit.
Își pregătesc cu minuție saltul –
se vor opri în noi ca-ntr-un cuțit

Image and Sound

The beasts are getting ready to tear to shreds
they've sharpened their teeth and claws.
They carefully prepare their leap –
they will pounce at us as straight into a knife.

**Translation
Café**

January 2015

Notă bio-bibliografică

Născut la 25 aprilie 1953, în Vlădeni, județul Iași.

Absolvent al Liceului Național din Iași (1972), licențiat în sociologie-psihologie al Universității „AL. Cuza” din Iași (1976), doctor în științele educației al aceleiași universități (2001).

Între 1976-1978, psihoterapeut la Centrul logopedic interșcolar din Iași și profesor de psihologie și logică la Liceul Pedagogic din localitate.

Între 1975-1976, redactor șef-adjunct la revista „Opinia studențească”, la conducerea căreia revine în 1981. În mai 1983, în urma primei anchete a Securității, este „disponibilizat” din redacție.

Între 1978-1989, cercetător în științele educației la Centrul de științe socio-umane al Universității din Iași.

Din 22 decembrie 1989, redactor șef-adjunct la revista „Con vorbiri literare” din Iași pînă în 1995, când Laurențiu Ulici, președintele „Uniunii Scriitorilor” îl „eliberează” din funcție. Cu acel prilej, demisionează și din USR, în care fusese cooptat

Biographical Note

Born on April 25th 1953, in Vlădeni, Iași County.

Completed his studies at the National HighSchool in Iași (1972), with a degree in sociology and psychology at the A. I. Cuza University in Iași (1976) and a PhD in Educational Sciences at the same university (2001).

Between 1976-1978, Psychotherapist at the Interscholastic Logopedic Centre in Iași and Professor of Psychology and Logic at the local Pedagogical HighSchool.

Between 1975-1976, Deputy Chief Editor for the magazine Opinia studențească”; in 1981 returns to being in charge of the magazine. On May 1983, after the first investigation of him carried out by Securitate (the secret police agency of Communist Romania), he is “discharged” from the office of editor.

Between 1978-1989, researcher in educational sciences at the Social and Human Sciences Centre, University of Iași.

From December 22nd 1989, Deputy Chief Editor for the magazine “Con vorbiri literare” in Iași until 1995, when Laurențiu Ulici, president of “Uniunea Scriitorilor” “releases” him from his position. On that occasion, he resigned from

Translation
Café

în ianuarie 1990, fără să depună cerere.

Între august 1993 și aprilie 1998, director al revistei de cultură „Timpul”, pe care a relansat-o în decembrie 1998. Din septembrie 1990, lector, apoi conferențiar și, din 2003, profesor la catedra de științe ale educației a Universității din Iași.

În perioada 1990-1998, activitate civică și politică în Alianța Civică, Partidul Alianței Civice și Partidul Național Liberal, în cadrul cărora a ocupat diferite funcții în conducerile locale și naționale.

Între 1 iulie 1996 și 1 decembrie 1998, președinte al Consiliului Județean Iași.

La 1 decembrie 1998, „alege libertatea”, demisionând din toate funcțiile politice și administrative.

Autor al circa 7500 de articole în presa culturală și curentă și al peste o sută de studii științifice în presa de specialitate ori volume tematice. Comentator politic, realizator de radio și televiziune.

Uniunea Scriitorilor din România (the Writer's Union of Romania), into which he had been co-opted in January 1990, without submitting a request.

Between August 1993 and April 1998, Editor of the cultural magazine Timpul”, which he re-launched in December 1998. From September 1990, Lecturer, then Assistant Professor and, from 2003, Professor at the Department of Educational Sciences at the University of Iași.

During 1990-1998, civic and political activity in the Civic Alliance, the Civic Alliance Party and National Liberal Party, where he came into different local and national leadership positions.

Between July 1st 1996 and December 1st 1998, president of the County Council in Iași.

On December 1st 1998, he “chooses freedom”, resigning from all political and administrative positions.

Author of approximately 7500 articles in the news and cultural media and over one hundred academic studies. Political analyst and radio and television producer.

Translation
Café

January 2015

Interviu

„Stilul este omul și omul este stilul”

Petronela Corobleanu: După cum ați spus chiar dumneavoastră sunteți o persoană cu “un anume exces de energie și o curiozitate poate exagerată”, de unde și diversitatea în activitățile pe care le desfășurați. Sunteți scriitor (prozator, poet și eseist), jurnalist, profesor universitar, sociolog și lista poate continua. Care sunt principalele satisfacții pe care vi le oferă fiecare dintre aceste activități?

Liviu Antonesei: În primul rînd, faptul că nu mă plăcășesc, că pot trece de la una la alta pentru a-mi satisface nevoia de a consuma energia în exces și a-mi mai potoli curiozitatea. Într-o vreme, credeam că, odată cu sporirea vîrstei, mă voi mai liniști în aceste două privințe, dar am împlinit deja 60 de ani și văd că tot „tînăr și neliniștit” am rămas. Pe de altă parte, cred că toate aceste ipostaze se și „ajută” una pe alta. Fiind scriitor, de pildă, n-am reușit niciodată să scriu studii științifice terne și plăcitoase, nici să-mi adorm studenții la cursuri... Eu spun că e bine aşa, deși o să-mi pară rău cînd o să mor cumva tot „tînăr și

Interview

“Style is man and man is style”

Petronela Corobleanu: You are a person with ‘somewhat excessive energy and a slightly exaggerated curiosity’, as you’ve said yourself. Hence the wide range of diverse activities you undertake. You’re a writer (you write prose, poetry and essays), a journalist, a college professor, a sociologist and the list may very well continue. What do you consider to be the highlights of each of these activities?

Liviu Antonesei: Firstly, there’s the fact that I’m never bored and that I can switch from one to the other in order to satisfy my need to consume excess energy and to abate my curiosity. There was a time when I used to think that as I grew older things would start to quieten down on these two fronts, but I am already 60 years old and I still find myself ‘young and restless’. On the other hand I believe that these two aspects help one another. For instance, due to the fact that I’m a writer I’ve never gotten to write flat, boring scientific studies or to see my students fall asleep during classes. But I think that things are

Translation
Café

neliniștit", indiferent la ce vîrstă voi fi ajuns atunci... În afară de cele enumerate, mai sunt și dublu bunic și mă bucur că nepoții mă tratează ca pe un fel de egal, nu ca pe un moșneguț...

PC: Ați început să scrieți de la o vîrstă fragedă. Ce v-a impulsionat să începeți să scrieți?

LA: Am debutat cu „romane” la frageda vîrstă de 8 - 9 ani, romane cu nemți și partizano sovietici, că astea erau filmele vremii, dar și cu cow boys și indieni, pentru că începuse mica liberalizare comunistă și au început să vină și westernurile... Cum eram unul din primii posesori de pixuri cariocas din Iași, grație unui fost coleg evreu de-al tatei, care mi le-a dăruit cînd a venit într-o vizită, le și ilustram cu desene de un kitsch nebun... Îmi pare rău că la cutremurul din 1977, s-au pierdut, cred că mă ar fi amuzat tare acum. Și chiar dacă au scăpat la cutremur, n-au scăpat în ziua în care am împlinit 25 de ani, cînd am rupt tot ce aveam scris, am spart și chitara care mă însoțea din liceu, pentru că ajunsesem la concluzia că arta e o prostie și o minciună... Bun, la jumătate de oră după criza cu pricina, am încercat să refac texte, dar le rupsesem bine!

good the way they are; although when I die, still ‘young and restless’, I’ll feel sorry, no matter how old I’m then. Apart from all that, I’m a double-grandpa and I’m delighted that my grandchildren treat me as an equal and not like a little old man...

PC: You began writing at a very early age. What determined you to take the plunge?

LA: My debut was very early, at 8 or 9 years old, and I started with ‘novels’: novels about Germans and soviet partisans, as these were the basis for the movies of those days. Also, my novels were about cowboys and Indians, for the slow communist liberalisation had begun and western movies were starting to hit the screens... The novels were also illustrated with insanely bad drawings, made by myself, for I was one of the first owners of felt-tippens in Iași, thanks to a Jewish ex-colleague of my father’s, who gave them to me when he came to visit. It’s sad that they got lost in the 1977 earthquake, though; they really would have put a smile on my face now. And even if they hadn’t gotten lost back then, they wouldn’t have made it through my 25th birthday, when I destroyed all I

Translation
Café

January 2015

had written up till then, and when I broke my guitar that had been with me since high-school – and all because I had reached the conclusion that art was stupid, that art was a lie... Right, so a half an hour after my break down I tried to put my texts back together, but there was no going back!

PC: Vă amintiți care a fost prima poezie pe care ați scris-o? Ce v-a inspirat?

LA: Dat fiind incidentul amintit mai înainte, nu pot să-mi amintesc ce poezie era. Dar nu putea fi decât una de dragoste, pentru că, după o pauză literară care a durat din clasa a V-a pînă în clasa a X-a, perioadă în care m-am dedicat practicării, la nivel competițional, a puzderiei de sporturi, am redescoperit literatura, ca poezie de data aceasta, cînd m-am îndrăgostit serios prima dată. Scriam poezii de dragoste, cu substrat „filosofic”, ca să spun aşa...

PC: Considerați ca personalitatea unui poet este parte din ceea ce îl face poet?

LA: Fără îndoială! Stilul este omul și omul este stilul. Prin stil nu înțeleg doar ceea ce înțeleg stilisticienii și poeticenii, ci un lucru mai larg, pentru care, poate, mai potrivit ar fi cuvîntul

PC: Do you remember the first poem you wrote? What inspired you to write it?

LA: Considering the incident mentioned above, I really can't remember which poem it was exactly. But it was certainly a love poem, because after a literary break from the fifth grade to the tenth, when I was dedicated to practicing a whole bunch of sports at a competitive level, I rediscovered literature, in the form of poetry this time, when I first fell seriously in love. I wrote love poems with a 'philosophical' under-layer, so to speak...

PC: Do you think that a poet's personality is part of what makes him a poet?

LA: Without a doubt! Style is man, and man is style. My concept of style is not just that of specialists in stylistics and poetics, but a much broader one, for which a more suitable

viziune, viziune asupra lumii, asupra propriei persoane, asupra literaturii și artelor.

PC: Povestiți-ne despre copilăria dumneavoastră. Ce experiențe au avut impact asupra dumneavoastră, astfel încât să vă marcheze caracterul sau care au ajutat la formarea acestuia?

LA: Am avut parte de o copilărie fericită, de fapt de două! Înă la începutul clasei a doua, am stat într-un sat de lîngă Iași, unde părinții mei lucrau la un dispensar medical, având vreo șase sate în grija. A doua copilărie a fost cea ieșeană de care, trecind peste micul şoc al adaptării, iarăși nu mă plâng. Părinții mei erau extrem de ocupați, mai ales în perioada rurală, că lucrau zi lumină, ba chiar și noaptea cînd erau urgențe – și mereu erau! –, ba o naștere, ba un cap crăpat cu sapa, ba o durere de măsele, că practicau săracii toate specializările... Astă fiind situația, de noi, de mine și de sora mea mai mică, se occupa mai mult bunica paternă, care locuia cu noi de cînd murise bunicul, pe cînd aveam vreo doi ani. Era o femeie credincioasă, însă cumva la modul natural, nu habotnică. Pe la patru ani, m-a învățat să citesc, dar și să scriu, folosind exemplarul ei din Biblie. Cum în Carte, literele erau foarte mărunte, se ajuta cu ziarul Scînteia, oficioul PMR, cum se chama partidul în epocă, ca să învăț litere, care erau scrise foarte mare în titluri. Cred că am devenit scriitor și pentru că am învățat aşa devreme să scriu și să citesc.

word would probably be 'vision' - the vision of life, of your own person, of literature and art.

PC: Tell us about your childhood. What experiences have left their mark on you, so much so that they've formed your personality, or have helped build your personality?

LA: I had a happy childhood, in fact two of them! Until the beginning of second grade I lived in a village near Iași where my parents worked at a medical centre, covering about six villages in total. My second childhood was the one lived in Iași, which after getting over the shock of adapting to it all, didn't give me any reason to complain. My parents were very busy, especially during our time in the rural area, as they worked day in and day out and even all night long, whenever there was an emergency; and there were emergencies all the time. A birth here, a cracked head there, tooth aches, for my poor parents practiced all the specialisations... Given the situation, my grandmother on my father's side was the one to take care of us - to take care of me and my younger sister. She lived with us after my grandfather died, when I was about two. She was a religious woman, but in a natural way, not in a fanatical kind of

Translation
Café

E drept, tot din pricina asta, am un scris oribil, că n-am avut răbdare în clasa I să mai fac cerculețe, bastonașe etc. Am avut noroc de o învățătoare deșteaptă care nu m-a mai chinuit, ci copilăriile respective, ci mă punea să citesc sau să scriu cîte ceva... Apoi, la Iași, bunica iarăși a avut un rol esențial. Locuiam într-un ansamblu de case unde eram jumătate din familii români, jumătate evrei și o familie de țigani de treabă. Ore întregi, bunica stătea în lungi dezbateri religioase, de nu cumva teologice, cu vecina noastră Rozica. O dată, la un meci de fotbal, am început să mă cert cu un băiat evreu și i-am strigat „jidane!”, fără să mă gîndesc la vreo conotație antisemită. M-a auzit bunica, care discuta cu prietena ei, m-a chemat și m-a întrebat dacă știu că Iisus Christos a fost „jidan”. Atunci, m-am lecuit de tîmpeniile astea ce țin de antisemitismul popular. Tot datorită unui vecin evreu, care mi-a dat păe ascuns Mein Kampf în franceza, am înțeles că fascismul e o prostie sinistră. Tot pe atunci, în clasa a XI-a, citisem și Manifestul Partidului Comunist, care era în casă, și m-am vindecat cu anticipație și de cealaltă extremă. Mai cred că foarte importantă a fost și libertatea totală pe care mi-au acordat-o părinții mei în toate privințele – citeam ce voiam, și biblioteca lor era destul de bogată, și toate alegerile au fost ale mele.

way. When I was four years old she taught me how to read and write using her copy of the Bible. The letters in the Book were very tiny so she also used the *Scînteia* newspaper, the Romanian Workers' Party publication - as the party was named back in those days, so I could learn the letters from the titles written in large characters. I believe that my learning to read and write at such a young age is the reason why I became a writer. Also, that's why my hand writing is so horrible; I couldn't stand writing endless lines filled with little circles for the handwriting exercises, during first grade. I was lucky enough to have a teacher who didn't pressure me into that kind of stuff; she got me reading and writing all sorts of things instead... After that, my grandmother still had an important role to play when we moved to Iași. On my block we were quite a bunch of families, half of which were of Romanian background, half were Jews, and there was an upright family of gipsies. My grandmother used to spend a lot of time having long religious debates, but not theological ones, with our neighbour Rozica. I remember one time when we were playing football and I got into a quarrel with a Jewish boy; without even the slightest intention of it having an anti-Semitic connotation, I called him a 'kike'. My

grandmother, who was talking to her friend, herd me, called me over to her, and asked me if I was aware of the fact that Jesus Christ was a 'Jew'. That was when I got over all the stupid stuff related to folk anti-Semitism. There was another Jewish neighbour who secretly gave me a French copy of *Mein Kampf*; thanks to him I understood that Fascism was nothing more than a sinister load of trash. Again, when I was in the first year of high-school, I read *The Communist Manifesto*, which we had in the house, which also helped me get over the other extreme party in advance. I also believe that equally important was the total freedom that my parents granted me in all related aspects - I was able to read everything I wanted to and I had the liberty of choice, since my parents' library was quite large and diverse.

PC: Cât de mult influențează biograficul poezia dumneavoastră?

LA: Total. În opinia mea, întreaga literatură adeverată este realistă, mai mult este biografică. De bună seamă operez cu un concept al realității și unul al biografiei decât o face gîndirea comună. Prin viața mea, nu înțeleg doar evenimentele prin care am trecut și amintirile despre ele, ci și imaginile pe care le construiesc, evaluarea viitorului, visele, reveriile și fantasmele. Unii comentatori au catalogat o imagine care apare de două ori

PC: To what extent does your biography influence your poetry?

LA: Fully. As far as I'm concerned every bit of true literature is realistic - biographical even. It goes without saying that I operate on the basis of a concept of reality and one of biography, rather than on the basis of regular thinking. For me, my life is not just a string of experiences I've been through and all the related memories; it's also about the images I create, the

Translation
Café

- apărea chiar de trei, dar am scos-o! - în poeziile mele, care sună aproximativ „apa violetă a iazului din copilărie”, ca fiind suprarealistă, or imaginea e foarte realistă și trăită. Exact aşa am văzut apa pe cînd eram în clasa I, dintr-un iaz din sat într-o zi de august, pe la 4 după-amiază. Mi-o amintesc perfect și acum la peste 50 de ani de la eveniment... În minte și contextele acelei zile, împreună cu alți copii ne duseserăm să-l vizităm pe un coleg de-al nostru care făcuse clasa I acasă, fiind imobilizat la pat din pricina unor sechete ale poliomielitei, boală care făcea ravagii pînă a început vaccinarea în masă...

PC: Credeți că literatura „nu-i pentru cine se pregătește, ci pentru cine se nimerește”?

LA: Da, cred că e adevărat. Poți să citești mult, poți să te chinui și să scrii, dar dacă nu ai și noroc, nu te vizitează zeul...

PC: Considerați că în acest moment poezia este în declin?

way I assess the future, and my dreams, my fantasies and visions. Certain critics have labelled an image that comes into sight twice – it actually appeared three times, but I've removed one – in my poems, sounding something like 'the violet water of the childhood pond' as being overly realistic, however the image is extremely realistic and lived to the fullest. That's exactly how I saw the water of the village pond, at about four o'clock on an August day, in first grade. I remember it clearly, even now after over fifty years... I even remember what happened that day: along with a bunch of other kids I went to visit a colleague of ours who was home-schooled during first grade because he was bed bound due to the after-effects of poliomyelitis; it was a disease that played havoc amongst people until the mass vaccination started.

PC: Do you think that literature 'is meant for whoever has talent and not for whoever sets the scene for it'?

LA: Yes, I believe that to be true. You may read a lot, you may try and write even, but if you don't have a little bit of luck, the gods won't favour you...

PC: Do you think that poetry nowadays is experiencing a downturn?

Translation
Café

January 2015

LA: Nu mi se pare deloc a fi în declin, cel puțin nu în România și spațiul ex-comunist european. Sigur, e posibil să fie mai puțini cititori decât în vremea comunismului, dar acum sunt infinit mai multe provocări. Sigur că în lumea mai dezvoltată, poezia s-a cam refugiat în campusuri. Dar, cu excepția începuturilor civilizației, cînd poezia, muzica, dansul și chiar ritualurile religioase erau greu de diferențiat, poezia n-a fost niciodată „pentru toți”. Nu toată lumea scrie poezii, cum se credea pe vremea Cîntării României ceaușiste, nici nu citește sau ascultă poezii... Nimănui nu-i este interzisă din principiu, dar e ceva ce se învață, ca și ascultarea muzicii mai grele. Pe de altă parte, văd că, în toată lumea, pe internet, poezia cunoaște o adevărată renaștere...

LA: I really don't see it as a downturn, or at least not in Romania and in the European ex-communist area. Sure, it's possible that there are fewer readers out there than there were back in the communist era; but today there are many more challenges that are waiting to be taken on. It's true that in today's world of enhancement and development poetry has sought refuge in campuses. But, with the exception of the beginning of civilization when you couldn't easily distinguish between poetry, music, dance and, even religious rituals, poetry was never really meant for 'everybody'. Not everyone writes poetry, as it was believed during the communist days when Romania led by Ceaușescu was praised, not everyone reads or listens to poetry... Of course, poetry is accessible to everyone, although it is something that you learn, just like listening to difficult music. On the other hand, I can see that all over the world, online poetry is coming back to life...

PC: Există lingviști care susțin că poezia este prin definiție intraducibile și că tot ce se poate obține prin traducere este, în cel mai fericit caz, o transpunere creativă a textului original. Ba mai mult, Robert Frost, poetul american, a descris la un moment dat poezia ca fiind „what gets lost in translation” (ceea ce se pierde în traducere).

PC: There are certain linguists out there who claim that poetry is untranslatable by definition and that all that can be achieved by translation is, at best, a creative transfer from the original text. Even more so, the American poet Robert Frost once described poetry to be 'what gets lost in translation'. What is your say on the matter,

Translation
Café

Care este părerea dumneavoastră în această privință, cu atât mai mult cu cât aveți și dumneavoastră experiență în traducere? Considerați că prin traducere esența poeziei se pierde?

LA: Dacă nu intraductibilă, poezia este extrem de greu traductibilă. Traducerile bune sănt, în fapt, niște echivalențe în altă limbă. Mereu este de căutat între sunet și sens. În ce mă privește, într-o perioadă a tinereții mele, am tradus toate poezile lui Mallarme, însă în proză, aşa cum procedase el însuși cu Edgar Allan Poe... Am mai tradus și mult Char, cu care m-am descurcat mai bine și care, probabil, m-a și marcat ca poet, mai mult decât divinul Stephane și chiar visez o integrală Char în transpunerea mea... Cît se pierde însă prin traducere ține de harul traducătorului, nu de geniul poetului tradus

PC: Împărtășiți părerea că un traducător de texte literare, trebuie să fie la rândul său un scriitor pentru a realiza o traducere calitativă?

LA: Poate nu e rău să fi „ratat” măcar niște genuri literare, cum spunea Călinescu despre criticul literar. Dar e foarte posibil ca o

*considering that you have some experience with translations as well?
Do you think that the substance of poetry gets lost when it's translated?*

LA: Poetry is extremely difficult to translate, if not actually untranslatable. In fact, good translations are simply equivalents in other languages. There is always a balance between sound and meaning to be established. As far as I'm concerned, I've translated all of Mallarmé's poems, at some point in my youth, but into prose, just as he himself did with Edgar Allan Poe... I've also done a lot of translations of Char, which were quite good; he also probably is someone who has left his mark on me, as a poet, even more so than the divine Stéphane – I actually dream of an entire work of Char translated by myself... Whereas the fact that the essence gets lost in translation – I believe that it depends on the translator's talent and not on the genius of the translated poet.

PC: Do you agree with the belief that a literary translator must be writer as well, in order to achieve a good translation?

LA: Perhaps it's not quite that bad to have just 'missed' a few literary genres, as Călinescu used to say about the literary critic.

persoană care e doar traducător să nu „aducă” poetul tradus înspre maniera sa... Pe de altă parte, mai ales în anii 50, cînd s-a tradus imens din literatura clasică universală, au fost multe exemple de traduceri efectuate „în duet”, de mari scriitori care nici măcar nu știau, sau nu știau bine, limba din care se traducea, și excelenți tehnicieni ai traducerii... Contează și din ce limbă și în ce limbă să traduce. Să luăm titlul unei cărți de Nietzsche, *Also sprach Zarathustra...* În română, avem echivalentul perfect *Așa grăit-a Zarathustra*, pe cînd în franceză - puneti și accentele cum trebuie – sună edulcorat, Ainsi parlait Zarathoustra...

PC: Cum ați defini traducătorul și rolul acestuia; atât în general, cât și pentru dumneavoastră și opera dumneavoastră?

LA: Cred că traducătorul este, sau măcar trebuie să fie, un ambasador al unei literaturi, al unui autor. Pentru mine, asta este.

PC: Cum a fost percepătă opera dumneavoastră în străinătate?

LA: Deocamdată, am fost tradus în foarte multe antologii și reviste literare din toată lumea, cu poezii, povestiri și eseuri. M-

But it's fairly possible that a person who is just a translator won't 'bring' the poet closer to his goal... On the other hand, during the '50s, when classic universal literature was being translated to an immense extent, there were a lot of examples of translations done by great writers who didn't even know the language of the original text, or didn't know it very well, in cooperation with excellent translation professionals... But the target language or that of the original text is equally important. Take for example the title of the book written by Nietzsche, *Also sprach Zarathustra...* Its perfect Romanian equivalent is *Așa grăit-a Zarathustra*, while the French one seems somehow toned down, *Ainsi parlait Zarathoustra*.

PC: How would you define the translator and his role in general, and for you and your work?

LA: I believe that the translator is, or at least should be, an ambassador of literature, of the author. That's my opinion.

PC: How was your work perceived beyond our borders?

LA: For the moment my poetry, prose and essays have been

am bucurat, ca și culegerile ca atare de un fel de succes de stimă. În momentul de față însă o editură londoneză a cumpărat de la Polirom dreptul de a mă traduce și publica acolo. Nu pe bani românești, prin ICR etc., ci pe banii lor. Mi se pare un semn bun!

PC: Cum credeți că ar fi percepția dumneavoastră în Grecia, mă gândesc cu precădere la colecția de „Povești filosofice cretane”?

LA: Am fost tradus în Grecia încă din 1990, în mai multe reviste, poate din pricina faptului că un filon grecesc există și înainte de descoperirea Cretei. Cineva de la ambasadă, de la presă, mi-a solicitat câteva exemplare din volumul cu pricina pentru a le trimite unor traducători din română. Să vedem ce iese...

PC: Ați considerat vreodată sau au existat voci care să susțină că opera dumneavoastră este mai greu de înțeles de publicul larg?

LA: E posibil, dar niciodată nu mi-am propus să scriu pentru cititorii de Sandra sau Dan Brown, ci pentru ceea ce se numește marele public cultivat. Mai mult decât dimensiunile publicului,

translated in anthologies and literary magazines all over the world. I, along with the published texts, have enjoyed a lot of success and respect. Currently, a British publishing house has bought from Polirom the right to translate and publish my work over there – not with Romanian money, through the Romanian Cultural Institute (ICR), but with their money. I think it's a good sign.

PC: How do you think your work would be perceived in Greece? I am especially thinking of your collection Cretan Philosophical Stories.

LA: My works have been translated in Greece, ever since 1990, in several magazines; perhaps it was because of the fact that a Greek influence existed even before I discovered Crete. Someone from the embassy, from the media, requested a few copies of the volume in question, in order to send them to some translators from Romanian. Let's wait and see...

PC: Have you ever wondered if there are certain voices out there claiming that your work is difficult for the public at large to comprehend?

LA: It's possible, but it was never my intention to write for those who read Sandra or Dan Brown, but for what is called the

Translation
Café

January 2015

mă interesează fidelitatea acestuia...

PC: Sunteți considerat de anumiți cititori ca fiind o persoana care „le spune de la obraz”. Nu vă este teamă să nu vă pierdeți o parte din cititori tocmai din acest considerent?

LA: În publicistică, el spun de la obraz, altfel de ce aş mai scrie articole? Cititorii care nu pot face distincția între jurnalistică și genurile literare chiar nu mă interesează!

PC: Cum vedeți editurile online? Observ că ați îmbrățișat această lume a „cyberspațiului”, având un blog și publicând cărți la editura LiterNet. Dar care sunt avantajele și dezavantajele din punctul dumneavoastră de vedere?

LA: E un mod excelent de a-ți face cunoscută opera unui număr cât mai mare de cititori și chiar reali. De pildă, un volum de povestiri de acum zece ani a avut un tiraj de 2000 de exemplare pe hirtie. În primii trei ani de la postarea pe LiterNet, au fost peste 40.000 de descărcări. Chiar dacă sunt un cititor de tranziție, care preferă încă lectura pe hîrtie, dar nu fugă de cealaltă, utilizez toate resursele pe care le oferă cyberspațiul, de

cultivated general public. I'm more interested in the loyalty of my public rather than its dimensions...

PC: Certain readers consider you to be a person who 'speaks his mind without mincing your words'. Aren't you worried that you might lose some of your readers for just this reason?

LA: When it comes to journalism, I do speak my mind. Why else would I keep writing articles? I really have no interest in readers who can't tell the difference between journalism and literary genres!

PC: What do you think of online publishing houses? I've noticed that you've embraced the world of 'cyberspace', since you have a blog of your own and your books are being published by the publisher LiterNet. What advantages and disadvantages do you see in this?

LA: It's an excellent way of making your work known to a large number of readers, real readers. For example, a volume of stories written ten years ago was printed in 2000 hard copies. During the first three years after its publication on LiterNet, the same volume was downloaded 40.000 times. Even though I'm a transitional reader, who still prefers hardcover books and at the same time doesn't run from the other ones, I make use of all the

Translation
Café

la blog la edițiile electronice și de la Face Book la e-book-uri. Editura pe care am preluat-o din ianuarie scoate toate toate cărțile în ambele formule...

PC: Spuneți-ne câte ceva despre editura Adenium. Cum s-a dezvoltat de când a trecut la editură generalistă și ce proiecte aveți pe viitor?

LA: Am preluat conducerea editorială la 1 ianuarie, dar prima lună a fost dedicată problemelor administrative – găsirea unui sediu satisfăcător, alcătuirea unei echipe funcționale, elaborarea unui proiect editorial credibil. Cred că am reușit asta. De la 1 februarie începând, am scos șapte cărți, pe de o parte continuând dimensiunea inițială a editurii, carte pentru copii, în cadrul căreia am tipărit deja primul volum din Creangă în bandă desenată, am lansat primul număr al revistei BD Papatrâm și am scos un nou volum din seria O inimă de broscuță. Se află într-un stadiu avansat de editare al doilea volum din Creangă și unul din Caragiale și două volume din Broscuță. În cadrul noii colecții Adenium.punct.ro, am tipărit două volume de proză și unul de poezii, alte câteva volume fiind trimise la tipografie. Cînd am preluat editura, mi-am propus să fim prezenti la ediția din acest an a Bookfest cu 10 cărți, iar obiectivul a fost atins. La Gaudeamus, vrem să fim cu 20, poate chiar 25. Să nu uit, tocmai am închis primirea manuscriselor la concursul de debut în

resources made available by cyberspace, from my blog to audio-books, from Face Book to e-books. The publishing house I took over in January issues books in both formats...

PC: Tell us something about the Adenium Publishing House. How has it grown since it switched to publishing other editorial domains as well and what are its future projects?

LA: I took over its management on January 1st, but I've spent the first month taking care of administrative issues – finding a good location for it, assembling a working team, and developing a plausible editorial project. I think I've accomplished that so far. From February 1st until now, we've published seven books while also continuing on with the initial direction of the publishing house, children's books, as part of which we've already printed the first volume of Creangă's works in a comic book format, we've released the first issue of the "BD Papatrâm" magazine and we've issued a volume of the series *A Little Frog's Heart*. We're already ahead working on the second volume of Creangă's works, and a volume of Caragiale's work, and two from *The Little Frog* collection. In the new collection at Adenium.punct.ro we have published two

Translation
Café

January 2015

poezie, proză, eseu și grafică-BD. Au sosit aproape 200 de manuscrise. Personalul editurii face acum selecția celor mai bune zece manuscrise din fiecare gen pentru a fi supuse atenției jurilor. Aș spune că am plecat cu dreptul. Mai ales că am avut de susținut și o mulțime de alte activități - difuzarea cărții, participarea la târgurile de carte (Iași, Chișinău, Galați, București, dar urmează Cluj și Brașov...), lansări de carte la Iași, în țară, dar și la Chișinău...

PC: De ce credeți ar avea nevoie o revistă literară pentru a trezi interesul publicului Tânăr în momentul de față?

LA: Și pentru tineri și pentru cei mai puțin tineri, cred că o revistă trebuie să fie vie, să încurajeze dezbaterea, dialogul, polemica la nevoie... Să nu fie cenușie, plăticoasă...

prose volumes and one poetry volume, and several others were sent to the printing house. When I took over the Publishing House I planned to attend this year's Bookfest with 10 books, and we've achieved this goal. We plan to go to Gaudeamus with 20 books or even 25. Not to forget, we have just closed the gathering of manuscripts for the debut contest in poetry, prose, essay writing and BD-graphics. There were almost 200 manuscripts. The Publishing House staff is now working on selecting the best ten manuscripts for each genre, and then they'll be sent to the members of the jury. I would say that we got off on the right foot – all the more so, as we've carried out a whole lot of other activities: the book release, attending book festivals (Iași, Kishinev, Galați, Bucharest, and, up next, Cluj and Brașov...), book releases in Iași, all over the country and in Kishinev...

PC: What do you believe it would take these days for a literary magazine to raise interest among younger readers?

LA: I think that for both young and not so young readers alike, a magazine should be lively and should encourage debates, dialogue, and even controversial discussions, if necessary. It

PC: Anul trecut ați publicat o carte de povestiri "Victimele inocente și colaterale ale unui sângerios război cu Rusia" și un volum de poezie "Povești filosofice cretane și alte poezii din insule". Ce planuri aveți în continuare. Poate un roman?

LA: Am în cap vreo șase romane, unele de decenii. M-am tot ferit să mă apuc, pentru că e multă muncă întinsă pe o perioadă mare de timp și asta mă sperie. Cum am ajuns sexagenar, ar cam fi timpul să mă apuc, nu mai am o eternitate în fața mea, cel puțin nu în această ipostază...

PC: Pe parcursul lecturii operelor dumneavoastră am observat că unele poezii își găsesc completarea în anumite povestiri. De exemplu, una dintre povestirile din "Victimele inocente și colaterale ale unui sângerios război cu Rusia", intitulată "Neașteptata apariție a lui Poseidon pe insula lui Zeus" are legătură sau este o continuare a unei poezii din "Povești filosofice cretane și alte poezii din insule". Vi s-a întâmplat, în cazul exemplificat sau în alte ocazii, să simțiți că poezia nu este suficientă pentru a transmite mesajul complet ce se ascunde în spatele unei întâmplări și să fie nevoie de proză pentru a clarifica lucrurile?

shouldn't be neutral, boring...

PC: Last year you published a story book called *The Innocent and Collateral Victims of a Bloody War with Russia*, as well as a poetry volume called *Cretan Philosophical Stories and Other Poems from the Islands*. What do you have in store for the future? A novel maybe?

LA: In fact, I have in mind about six novels, some of which have been planned for decades. I keep avoiding getting started, because it's a lot of work and would take a really long time and that's what scares me. It would be about time for me to start, considering that I'm in my 60s; I don't have an eternity ahead of me anymore, at least not for this...

PC: While I've been reading your works, I've noticed that some of your poems find their completion within certain stories. For instance, one of the stories from *The Innocent and Collateral Victims of A Bloody War with Russia*, called '*The Unexpected Appearance of Poseidon on Zeus's Island*' is related to, or continues, a poem from *Cretan Philosophical Stories and Other Poems from the Islands*. Is it the case, as in my example, or on other occasions, that you feel that a poem wasn't able to convey the whole message behind a story, and thus the need for prose to bring things to light?

Translation
Café

LA: Cred că o temă, o imagine își alege forma de întrupare. Unele fiind mai alegi sau mai intense, au nevoie de mai multe întrupări, adesea diferite. Până la urmă, ne vorbesc metaforele noastre obsedante, imaginile stăruitoare, mitul personal. Și ne vorbesc în diverse chipuri.

PC: *Lucrați la ceva anume în momentul de față?*

LA: Cum abia am publicat ediția completă a poezilor mele de pînă acum, sunt cumva în pauză, încercînd să mă conving de primul roman. Dacă mă apuc, îl termin dacă Dumnezeu mă mai îngăduie în viață. Și dacă îl termin pe primul, trec la următorul...

LA: I believe that a theme, an image, chooses its form for itself. As some of them are more comprehensive or more intense, they need to take more than one form, and often quite different ones. In the end, it's the obsessive metaphors that speak to us, the persistent images - personal myth. They speak in various shapes and sizes.

PC: *Are you currently working on something?*

LA: As I've just published the complete edition of all my poems, I'm on a kind of break right now, trying to convince myself to take the plunge with my first novel. I will complete it, if I do decide to take the plunge and if God is willing. And if I complete the first, I'll get right on to the next...

Translation
Café

January 2015